

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Manna Animæ Sev Exercitium Facile Simul Et Fructuosum Illis, Qui Quoquo Modo Vacare Orationi Desiderant

Segneri, Paolo

Dilingæ, 1699

XXVIII. Ne verearis usque ad mortem justificari, quoniam merces Dei
manet in alternum. Eccli. 18. v. 22.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48281](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48281)

commercio rerum creaturarum. quid juvat
tantum videre, audire, & loqui? quam-
vis hoc agis, non es domi tuæ conclusus,
sed foris vagaris. foris autem effi-
citur sapientia, moneat, instruat,
corripiat, non osculatur. *Sapientia foris
prædicat: in plateis dat vocem suam,
& non oscula sua: in capite turbarum
clamitat: convertimini ad correptionem
meam.* Prov. i. v. 20. si frui velis Cæ-
lestibus ejus delicijs, amplexibus,
blanditijs, amoribus, desere plateas.
solus potest, ut verè in oratione de-
sponsus sapientia, ut ejus conversa-
tione fruaris, & convictu, ut in ejus

commercio experiaris quietem illam
adeo beatam. Quamdiu frui cupis
creaturis, nunquam frui poteris illa-
rum conditore. Ne quæras cum his
agere amplius, quam necesse sit, ut
iplas quoque pertrahas ad cognitio-
nem veri boni, quod tu cognoscis.
Qui audit, dicat: veni. ceterum an
non vides, quæ sit illarum conversa-
tio, quis convictus? illarum conversa-
tio amaritudine plena est, convictus
plenus tædio. nondum id tibi persua-
des? signum est, te nondum esse
expertum nec conversatione

Domini, nec convi-
ctum.

* * *

XXVIII.

*No verearis usque ad mortem justificari, quoniam merces DEI manet
in æternum.* Eccli. 18. v. 22.

Considera, etsi merces illa, quam
DEUS servis suis preparavit in
Paradiso, merces esset ordinaria, ne-
minem esse oportere in mundo, qui
non libentissimè pro illâ obtinendâ o-
mni conari allaborer, quia est æterna.
quanto nunc magis, dum merces est æ-
ternæ magna, ut dicatur *Merces DEI*?
an parcas à Domino tantæ Majestatis
expectari posse mercedem, quæ non sit
exigua, non summa? seire sufficiat
dandum tibi pro mercede, quantum
in se ipso boni possidet. *Ego merces
tua magna nimis.* quomodo ergo pro
mercede tam ineffabili non te impen-
des, non sudabis, non sustinebis quem-

cunque gravissimum laborem usque
ad ultimum vitæ spiritum? *No vere-
aris usque ad mortem justificari, quoniam
merces DEI manet in æternum.* Equum
erat, ut mercedem æternam anteiret,
si non æternus, quod erat impossibile,
saltem plurimorum seculorum labor.
& tamen ecce quàm ille sit brevis, ma-
ximè ætate nostrâ, quæ apud plerosq;
vix ultra annos 30. porrigitur; cum
ad sexaginta vel septuaginta pervene-
rit, longissima videtur. & tamen tam
parum tibi volupe est laborare, ut to-
tam gaudeas æternitatem. DEUS mi-
sericordiâ infinitâ continuè homini-
bus vitæ spatia contrahit, ut tantò
Ggg 2 nu-

minùs possint conqueri, si salutem non consequantur.

2. Considera quosdam ad eò procul esse à suscipiendo tali labore pro ademptione Paradisi, ut etiam vereantur. *Verentur* crebriori uti oratione, verentur saepe sacram sumere synaxin, verentur uti ad profectum suum diligentia, quæ videatur sollicita. *Verentur justificari usque ad mortem*, numquid hoc est credere, quasi facias nimium pro salute? si potius crederes, uti revera oporteret, te parùm facere, vereris potius, ne videaris ab omnibus studio illam negligere, & proculcare. Cum exigua est merces, tunc est materia vendendi, si pro illa multum defudes, laboresque: hoc enim est imitari araneum, qui eviscerat se ipsum, ut demum labore suo prædam faciat vilium muscarum: at si magna sit merces, quis veretur videri pro ipsa non laborare tantùm, sed & mori? & hæc tamen est fidelium vecordia, non verentur, si videantur excurrere ad Indos usque, immittere se procellis, miscere conflictibus, exponere mille vitæ periculis, quia sciunt, si fortè contingat evadere, redituros se se onustos auro. Et postea verentur, si videantur plusculum jejunare, plusculum confiteri & sacra mensæ accumbere, ut cælorum Regnum consequantur, nonne hoc est exiguam habere ejus Regni æstimationem? *Ne verearis usque ad mortem justificari, quoniam merces DEI manet in æternum.*

3. Considera, quàm bene dicatur: *Ne verearis usque ad mortem justificari*; quia non est, cur verearis usque

ad ultimum vitæ halitum ita prore, quasi singuli dies essent, quæ incipis fieri justus. & hoc tamen quod progressu temporis incipit minime verentur in servicio Domini, scilicet ad modum incipientium monstrare primam illam attentionem, primam attentionem, nūquid insignis hæc est deceptio? *tra ego me non arbitror comprehensum*, inquit Apostolus, qui tamen tunc erat in perfectione progressum, idcirco, quæ retro sunt oblioscuntur, erubescat quodammodo eorum recedendo ad ea, ita pergit, *ad ea, quæ sunt extendens me ipsum*, novum melle dendo calcar, novum stimulum, *destinatum prosequor ad brachium aliter*, ac si nunc primum certare ordiret. Phil. 3. v. 13. quæ ignorantia de eo tu vereris & erubescas, tantò es imperfectior Apostolus, tantò propius accedis ad meritum, magis incitandus est cursus, quo quo carceres relinquebas, servas, ideo verendum. *Ne verearis usque ad mortem justificari*. Quamquam verum non est, quotidiana tamen esse justificatione? O quot sunt perfectiones, quæ committuntur quotidie! quod si ita est, cur vereris quotidie te reputare non tyronem, sed peccatorem? imò talis sis, id semper faciendum est ad meritum justitiam, quod primò ad certandam fieri assolet. *Qui post mortem justificetur adhuc*. Apoc. 22. v. 11. perfecte hoc Domini mandatum plebis, cum quotidie cogitatio hæc esse diem, quo incipias justificari.